

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 16.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5830** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. И. Л. с адрес: гр. С., У. „Ц. Калояно”, № 8, . 2, О. 7 срещу Заповед № 351/14.07.2010 г. на Председателя на Националния С. И., с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение.

В жалбата, от съда се иска, оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че след издаването ѝ, функционалните задължения, изпълнявани от жалбоподателката са били поети от друго лице, като по този начин не са изпълнени материално-правните предпоставки, даващи възможност на административния орган да упражни дадените му от закона правомощия. Посочено е, че заповедта не съдържа необходимите реквизити, което я лишава от форма – отменително основание по чл. 146 от АПК, както и че не са спазени условията за извършване на съкращение, регламентирани в Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията. Инвокирани са доводи, че в оспорения акт не са описани точно длъжимите обезщетения, каквото е изискването на ЗДСл.

В проведеното по делото открито заседание, Л. се явява лично и с упълномощените от нея адвокати Р и Йолчева, които поддържат жалбата. В указания от съда срок са

представени подробни писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето не Председателя на Националния С. И. не се явява. Упълномощеният от него адвокат Й оспорва жалбата. Намира, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона, като административният орган правилно е приложил съответните норми.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със Заповед № 676 от 28.12.2009 г. на Председателя на НСИ, С. И. Л. е назначена на длъжност „Началник на сектор”, в сектор „Приложни системи”, отдел „Информационни системи”, в Дирекция „Информационни и комуникационни технологии” при НСИ, с ранг III старши. Видно от формулярите за оценката на индивидуалното му поведение, служителът е получил оценка за периода 30.11.2008 г. - 01.12.2009 г. – „2” – „Изпълнението е над изискванията”.

Със заповед № РД 07- 298/13.07.2010 г. /л. 43/ Председателят на НСИ, на основание чл. 9, т. 3 и т. 7 от Закона за статистиката е утвърдил изменение на устройствения правилник на НСИ, съгласно приложение № 2 и длъжностно щатно разписание на Централно управление на НСИ, считано от 13.07.2010 г., съгласно приложение № 1. От приложение № 2 е видно, че чл. 9, ал. 4 от устройствения правилник на НСИ се изменя, като цифрата „1131” се заменя с „1130”.

От приетите по делото длъжностни разписания на Централно Управление на НСИ – първото в сила от 01.07.2010 г., а второто в сила от 13.07.2010 г., е видно, че длъжността „Началник на сектор”, в сектор „Приложни системи”, отдел „Информационни системи”, в Дирекция „Информационни и комуникационни технологии” – длъжностно ниво А6 по Единния класификатор на длъжностите в администрацията е съществувала към 01.07.2010 г., но към 13.07.2010 г. посочената длъжност вече не фигурира в длъжностното разписание, като не се констатира и съществуването на сектор „Приложни системи”, като структурна единица. Същите обстоятелства се установяват и от приетите по делото поименни длъжностни разписания.

Преценявайки наличието на материалноправните предпоставки по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл Председателят на НСИ е издал оспорената заповед.

По делото е допуснато изслушването на Съдебно-икономическа експретиза, чиито заключения – основно и допълнително, са приобщени към събрания в производството доказателствен материал.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на С. Л. лично, видно от саморъчния подпис, положен върху приложения по делото екземпляр, на 14.07.2010 г. Жалбата е подадена чрез административния орган 27.07.2010 г. /вх. № 94-00-349/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

По силата на чл. 9, т. 3 от Закона за статистиката, Председателят на Националния С. И. утвърждава устройствения правилник на Националния С. И. и други вътрешни нормативни актове.

С описаната по-горе заповед РД 07-298/13.07.2010 г. компетентният административен орган е утвърдил промени в устройствения правилник на НСИ и е утвърдил ново длъжностно разписание. Общата численост на персонала е намалена от 1131 бройки, на 1130 бройки.

Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, Ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

По силата на цитираните законови и подзаконови норми, Председателят на НСИ е упражнил дадените му правомощия и е утвърдил новото длъжностно разписание на ръководената от него администрация. От приетите като доказателства длъжностно и поименно длъжностно разписание в сила от 13.07.2010 г. се установява, че длъжността „Началник на сектор”, в сектор „Приложни системи” – длъжностно ниво А6 по Единния класификатор на длъжностите в администрацията към тази дата вече не е съществувала. Не е съществувал и самият сектор, като структурно звено, към отдел „Информационни системи”. Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно "длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Длъжността "началник сектор" е към ръководните длъжности в администрацията, посочени в раздел "А" на Единния класификатор.

По отношение на жалбоподателката е установено, че тя е заемала длъжността "Началник сектор" в ЦУ на НСИ. С влизането в сила на новото длъжностно разписание е извършено съкращение не само на длъжността "Началник сектор", но и на самия сектор „Приложни системи”.

По силата на чл. 5, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на НСИ, председателят определя структурата и длъжностното разписание на централното управление и на териториалните С. бюра, т.е. в правомощията на същия е да открива и закрива структурни звена, чието създаване е допустимо, съгласно Закона за администрацията – отдели и сектори. В разглеждания случай е извършена конкретна реорганизация –

закрит е сектор и е извършено реално съкращаване на неговия ръководител. Съвсем логично е лицата – служители в закрития сектор, които не са изпълнявали ръководни функции да продължат да изпълняват функционалните си задължения в рамките на отдел „Информационни системи”.

Наличието на реално съкращаване на заеманата от жалбоподателката длъжност се установява и от заключението на допуснатата СИЕ. Вещото лице дефинитивно е посочило, че е налице премахване на длъжността „Началник сектор”, в сектор „Приложни системи” и няма новоразкрити длъжности, при които да е налице сходство или идентичност в основните задължения и функции с длъжността, заемана от Л.. Експертът е направил този извод след преглед на длъжностните характеристики предоставени му от НСИ. В новоутвърденото длъжностно разписание от 13.07.2010 г. няма новоразкрити длъжности с нови длъжностни характеристики. В проведеното по делото открито заседание вещото лице доразви заключението си, като добави, че е преглеждал длъжностните характеристики на длъжностите държавен експерт, главен експерт и началник на отдел. Функционалните задължения на тези три длъжности не се препокриват с тези на Лямава като началник на сектор. В отдел „Информационни системи” от 01.10.2010 г. е назначено друго лице на длъжност „държавен експерт”, което не е поело изпълнението на функционалните задължения на жалбоподателката или сходни такива като началник на сектор.

Неоснователен е довода, че в заповедта не са посочени фактическите основания за нейното издаване, което е нарушение на нормата по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК. Съдът намира, че фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение са описани в заповедта, като е конкретно материалноправно основание - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ - съкращаване на длъжността. Налице е и точно описание на заеманата от жалбоподателката длъжност. Посочена е и датата на прекратяване на служебното правоотношение.

По отношение на инвокираното твърдение, че актът е издаден в нарушение на разпоредбата на чл. 106, ал. 1 от ЗДСл, тъй като на жалбоподателя не е спазено отправеното предизвестие, съдът намира същото за неоснователно. Съгласно тази норма органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие и неспазването ѝ представлява нарушение на правилата по освобождаване на държавен служител от заеманата длъжност. Това нарушение не може да се приеме за съществено, тъй като самият законодател е предвидил в ал. 4, че при неспазване на срока на предизвестие от органа по назначаването на държавния служител се дължи обезщетение в размер на brutната заплата за неспазения срок на предизвестieto, т.е. лицето ще бъде обезщетено без реално да е престоирало труд през месеца, през който е следвало да тече предизвестieto.

Във връзка с оплакването, че в акта не са описани точно обезщетенията, които следва да се изплатят на държавния служител е не е конкретизиран техният размер, това обезщетение, съдът намира, че не следва изобщо да изследва въпроса, тъй като в ЗДСл съществуват други правни механизми за защитата този вид права при нарушението им.

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. Същата е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на искането да бъде извършена поправка в служебната книжка на Л., на

основанието за прекратяване на служебното правоотношение, съдът счита, че не дължи произнасяне, тъй като намира това искане за недопустимо. Съгласно разпоредбата на чл. 123 от ЗДСл, когато актът за прекратяването на служебното правоотношение бъде отменен от органа по назначаването или от съда, или бъде поправено основанието за прекратяване на служебното правоотношение, настъпилата промяна се вписва в служебната книжка на държавния служител, като вписването в служебната книжка се извършва служебно. Да иска вписването на определени обстоятелства в служебната му книжка, за държавния служител, е едно субективно преобразуващо право, срещу което стои задължението на органа да впише там тези обстоятелства. Нормално би било, органът, по своя инициатива да предприеме съответните действия в тази насока. Когато това не е направено служебно и въпреки искането на служителя, органът не впише новонастъпилите обстоятелства, по аргумент на нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредбата за служебното положение на държавните служители, министърът на държавната администрация и административната реформа извършва вписването в служебната книжка. Ако и по-горестоящият административен орган в лицето на министърът на държавната администрация и административната реформа, откаже, да извърши вписването, то тогава, държавния служител, може да се обърне към Административния съд, по реда на чл. 98, ал. 2 от АПК, с искане за отмяна на отказа на административния орган да впише новонастъпилите обстоятелства. За да е налице обаче отказ на органа по назначаването да впише обстоятелствата, е необходимо, държавния служител да е направил искане за това. В разглеждания случай, оспорващата не е ангажирала доказателства, относно направено от нея искане, за вписване на промяна в основанието за прекратяване на служебното ѝ правоотношение. Не е представила и доказателства за обжалване на отказа на административния орган, по административен ред.

Предвид на гореизложеното, съдът в настоящият му състав намира, че искането да се извърши поправка в служебната книжка на основанието за прекратяване на служебното правоотношение е недопустимо, поради което жалбата в тази ѝ част следва да се остави без разглеждане, а производството да бъде прекратено.

По отношение на направените разnosки и оглед на изхода на делото, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разnosки.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. Л. от гр. С. срещу Заповед № 351/14.07.2010 г. на Председателя на Националния С. И., с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. И. Л., в частта, в която се иска да бъде извършена поправка в служебната ѝ книжка, на основанието за прекратяване на служебното правоотношение.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 5830 по описа на АССГ за 2010 г. в тази му част.

ОСЪЖДА С. И. Л., с ЕГН * и постоянен адрес: гр. С., жк Н 1, бл. 141, вх. Г, . 3, ап. 75, да заплати на Националния С. И. сумата от 250 /двеста и петдесет/ лева,

представляващи адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 5830 по описа за 2010 г. на Административен съд С. - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.